

طراحی مجتمع ایستگاهی راه آهن رشت با رویکرد ارتقای آرامش روانی مسافران

فاطمه کاردان زیرک

ایستگاههای راه آهن به عنوان مراکز برنامه ریزی حمل و نقل شهری و جذب ترافیک از یکسو و آماده سازی ناوگان از سوی دیگر نقش کلیدی در حمل و نقل ریلی ایفا می نمایند. آثار حمل و نقل ریلی برای توسعه ملی و منطقه ای برخلاف حمل و نقل جاده ای که در طول مسیر جاده ها گسترده می شود، وابسته به محل ایستگاه ها بوده و عمدتاً قطب توسعه شهر است و گسترش آثار حمل و نقل ریلی بر منطقه پیرامون ایستگاهها شکل می گیرد. در دوران معاصر، فضای ایستگاه های قطار از جمله فضاهای عمومی هستند که بستری برای وقوع بخشی از فعالیت های اجتماعی محسوب می شود و به عنوان یک فضای همگانی شهری عملکردهای مختلفی را در خود جای داده است. از این رو با توجه به عملکرد ویژه آن که حمل مسافر است، باید فضایی طراحی گردد که با فراهم ساختن شرایطی برای آرامش روانی مسافران کمترین تنش را برای اقشار مختلف از هر نژاد و ملیت و هر سن و جنسی داشته باشد. لذا در این پروژه سعی شده پس از بیان مسئله در فصل اول، در فصل دوم به تبیین ارتباط انسان با محیط پرداخته شود و با مطالعه در حوزه علوم ادراکی، جهت کاربردی کردن یافته های علم روانشناسی محیط، به عوامل مؤثر بر ارتقای آرامش روانی مسافران دست یابیم به نحوی که از این عوامل در طراحی مجتمع ایستگاهی استفاده شود. در فصل سوم وارد مباحث تکنیکی و فنی ایستگاه راه آهن شده و با معرفی نمونه های جهانی به شناخت هرچه بیشتر موضوع پرداخته شد. پس از بیان استانداردها و ضوابط فضاها در فصل چهارم و در ادامه با بررسی و شناخت بستر طراحی در فصل پنجم، طراحی پروژه بر اساس یافته های تحقیق انجام گرفت.

کلید واژه ها:

ایستگاه، محیط، ادراک، روانشناسی، آرامش، مسافر